

PASSIÓ PER LA CAÇA

Per: HÉCTOR RIPOLLÉS

LA REPOBLACIÓ

És fet, i per desgràcia bastant evident, que en l'última dècada la caça, tant al nostre terme com a nivell general, ha disminuït en gran mesura. Les causes son vàries i de diferents tipus. La pèrdua de terrenys treballats que proporcionaven menjar per a les espècies cinegètiques, la sequera que alguns anys ha pegat molt fort i la massificació de caçadors han fet que en el nostre terme les espècies hagen anat a menys. Per intentar restablir el cens de les nostres espècies cinegètiques molts cotos, un d'ells el nostre, han fet repoblacions.

Per fer repoblacions s'han de tenir unes idees i nocions bastant clares, si volem que la repoblació siga fructífera.

En el cas dels conills que han disminuït en un gran nombre últimament, per la mixomatosis (cabuts), hi ha que soltar-los vacunats perquè no se puguen infectar de la enfermetat. Si és possible s'han d'amollar en llocs on puguen tenir defensa i menjar. Però pel que he pogut veure estos últims mesos si la enfermetat els respecta un poc, serà una temporada satisfactòria per als conilleros.

En el cas de la perdiu, no hi ha que amollar-les al terme com si foren pedres, perquè d'esta manera seran víctima de la seva inexperiència i poca picardia, i seran un suculent menjar per a la rapinya. De esta manera serà pràcticament impossible que alguna

de estes perdius sobrevisca i pugua arribar a apatellar-se per traure rebera, que, en definitiva, és del que es tracta.

Per fer una repoblació de perdiu ben feta, hi ha que procurar amollar-les en unes gàbies tancades, protegides de la rapinya, i així s'acostumaran al seu nou hàbitat. Estes gabies han d'estar proveïdes de bebedors i menjadors per a elles. Han de ser suficientment grans, depenent del nombre de perdius que s'amollen en eixa gàbia. Després de tenir-les entre 5 i 7 dies dins de les gàbies se'ls obri un parell de sortides per a que puguen entrar i eixir quan elles vulguen, d'esta manera s'hauran pogut acostumar al seu nou hàbitat i hauran pogut donar la seua situació per a possibles perdius del terreny, amb l'esperança que puguen formar una rabera. Durant les primeres setmanes continuarem fificant menjar i beguda per a ells, encara que és

possible que no en necessiten, bé perquè s'han acoplat perfectament al terreny, o bé perquè ho han fet i han sigut víctimes igualment de la rapinya.

L'aigua és molt important per a les espècies de caça per això en el nostre terme s'han fet vàries basses d'aigua en les que teòricament el bestiar no pot entrar; estes basses s'han fet gràcies a determinats caçadors, els quals pensen que l'aigua es molt important per a les espècies de caça i per la fauna en general.

El tenir basses també té els seus problemes, el major perill de les basses és la possibilitat d'infecció de les aigües, en la quantitat d'elements contaminants en tant petit espai.

Com podeu entendre en aquest article, tant la preparació de les gabies, com la permanència d'aigua a les basses ha d'estar regulada per alguna persona, i han sigut varis socis els que s'han preocupat

perquè la caça tire endavant.

Del tema de la repoblació, com de tots els temes, hi ha vàries opinions, hi ha gent que està d'acord i gent que està en contra; en determinats pobles de la península, la societat de caçadors té per regla no fer cap tipus de repoblació, degut a que creuen que el creuament de la perdiu de granja i la del terreny no és bo, ja que ni augmenta el nombre i la perdiu baixa de qualitat; o siga que hi ha gent que creu, que ¿Per què hem de trastocar nosaltres la cadena tròfica, quan sempre hi ha hagut de tot sense que l'home estiga afegint determinades espècies a la nostra fauna?

Moltes vegades, l'actuació dels agricultors, i dels caçadors no està d'acord amb l'ecosistema, que en el fons i la forma és el que justifica la seua existència.

Un coto ha d'estar ben proporcionat de tot, mai amb excés i menys com estem acostumats a veure últimament. La línia de depredació s'ha trencat i s'ha trencat per dalt, els depredadors amb menjar fàcil i amb la facilitat d'acostumar-se a tota classe d'aliments són els que han guanyat la Batalla.

"Al mes de juny, quan s'escomencen a veure eixes families tant ordenades, tots els fills detras de la mare i la mare deixant-se veure i arrimant-se per protegir als seus fills, et dones compte quant tenim en comú els homes i els animals; hi ha molts detalls que, només per vore'ls una vegada, val la pena viure 100 anys".